

"El sexe forma part del meu dia a dia"

Una de les grans sorpreses del recentment conclòs Festival Internacional de Cinema Eròtic de Barcelona ha estat l'exposició dedicada a la jove fotògrafa nord-americana Natacha Merritt. El seu estil, impetuós, espontani i mòrbid, va seduir els assistents que acudiren a la mostra d'art del Festival, celebrat en el recinte monumental firal La Farga de l'Hospitalet.

Nascuda originalment a Califòrnia, Natacha Merritt (San Francisco, 1977) es va donar a conèixer internacionalment l'any passat amb la publicació d'un llibre ben luxós, *Digital diaries*, un llibre de fotografies editat per la casa Taschen que va tenir una gran repercussió en els cercles crítics especialitzats i que va gaudir d'una gran acceptació popular entre els aficionats a l'erotisme imprès. *Digital diaries* recull, després de diferents sessions realitzades amb diversos tipus de càmeres digitals, les trobades amoroses de Natacha Merritt amb el seu nòvio i les seues amigues. Les instantànies se serveixen de la tecnologia digital per transmetre la força de l'erotisme i la passió del sexe. Però, lluny de buscar la morbositat gratuïta, aposten per una quotidianitat normalitzadora. Així ho pogueren comprovar tots els que assistiren al IX Festival Internacional de Cinema Eròtic de Barcelona, els quals pogueren també gaudir d'una exposició exquisida dedicada a aquesta fotògrafa nord-americana que per primera vegada ha vingut a l'estat espanyol.

—D'on sorgí la idea de publicar l'obra *Digital diaries*?

—La idea va sorgir de l'editorial Taschen. Un dels seus fotògrafs amb més reputació, Eric Kroll, famós a tot Europa per les seues fotografies fetitxistes, va veure el meu treball a Internet i em va telefonar. Les meues fotografies li havien agradat tant que volia treballar amb mi o difondre la meua obra d'una manera o altra. El seu interès per les meues fotos va ser primordial a l'hora de convèncer Taschen. El llibre, el vaig enfocar com si es tractara d'un diari de la meua vida sexual a través d'imatges. Vaig orga-

nitzar diversos capítols a força de sessions fotogràfiques realitzades amb diferents càmeres digitals, una tècnica bastant nova en el món de la fotografia eròtica.

—Per què va fer servir diferents models de càmeres?

—Perquè volia experimentar. La tecnologia de les càmeres digitals millora cada dia, i un model que avui pot considerar-se revolucionari, demà pot quedar-se antiquat. La fotografia digital permet captar el moment, capturar l'instant quotidià determinat. Dóna molta més sensació de naturalitat que les càmeres fotogràfiques tradicionals.

—Aquesta era la seua intenció, donar una sensació de quotidianitat a les seues relacions sexuals?

—Bé, aquesta no era la meua intenció específicament. Fotografie sexe perquè és una part molt important de la meua vida. Sempre hi és present, d'una manera o altra, en el meu dia a dia, i necessitava congelar-lo, capturar-lo.

—Ha intentat plasmar les seues fantasies sexuals a *Digital diaries*?

—Pot semblar-ho, però aquesta no era la meua última intenció. Les meues fantasies sexuals, les intente fer realitat cada dia. És cert que en moltes fotografies del llibre hi ha una estètica fetitxista, però li puc assegurar que el fetitxisme no és una de les meues fantasies sexuals preferides.

—Taschen li donà tota la llibertat a l'hora de publicar el seu treball o li imposà algun tipus de restricció per tractar-se de fotos massa explícites?

—No. L'editorial Taschen em donà una llibertat absoluta. Pot ser que algunes instantànies se n'hagen quedat fora i que no s'hagen publicat, però

La fotògrafa està contenta de la resposta obtinguda per la seua obra *Digital diaries*, editada per Taschen. "M'esperava reaccions molt més irritades de feministes radicals (que també n'hi ha hagut), però la majoria ha entès el meu treball com una part d'un feminisme nou i evolucionat. Ha estat sorprenent. Afortunadament, els temps canvien i sembla que tot va millorant."

ha estat del tot inconscient. S'havia de seleccionar un nombre determinat de fotografies dels milers que n'havia fet, i algunes era impossible d'incloure-les per raons d'espai. Si s'arriba a fer la segona part, potser s'hi inclouran.

—Com han acollit el llibre els mitjans de comunicació nord-americans?

—Ha causat molt d'enrenou, tant que jo mateixa me n'he sorprès. La revista *Rolling Stone* l'ha qualificat en les seues pàgines de llibre més innova-

dor de l'any, i la crítica especialitzada n'ha escrit coses molt bones.

—I socialment, quina repercussió ha tingut *Digital diaries*?

—He de reconèixer que m'esperava reaccions molt més irritades de feministes radicals (que, de fet, també n'hi ha hagut), però la majoria ha entès el meu treball com una part d'un feminisme nou i evolucionat. Ha estat sorprenent. Afortunadament, els temps canvien, i sembla que tot va millorant.

—I cine porno?

—No en veig gaire. Però sí que m'agraden algunes pel·lícules clàssiques dels anys setanta, moment en què tenia un sentit contracultural i provocador; per exemple *Garganta profunda*.

—Recorda la primera fotografia eròtica que va fer en la seua vida?

—Sí, però desafortunadament la vaig perdre. Tampoc era de molta qualitat. Era d'una fel·lació.

Manuel Valencia

...I Barcelona es va vestir de porno

El recentment conclòs Festival Internacional de Cinema Eròtic de Barcelona, que ha celebrat la seua novena edició entre el 3 i el 7 d'octubre, ha tornat a demostrar que el porno català gaudeix d'una salut envejable. En l'immens recinte firal de La Farga de l'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès), la seu del Festival, han tingut cita els millors directors, actors i actrius de tot el món, però enguany s'ha fet evident la gran popularitat a què han arribat noms com Max Cortés, Nacho Vidal, Toni Ribas o Sophie Evans, convertits en l'actualitat en referents bàsics del porno, no només català, sinó també internacional. La parella sentimental i professional formada per Toni Ribas i Sophie Evans van fer les delícies dels més de quaranta mil assistents al recinte firal amb actuacions en directe. Per la seua banda, Nacho Vidal (natural de Mataró), demostrà ser un dels actors més populars i desitjats pels aficionats al cinema porno. S'ha convertit en tota una estrella als Estats Units, i els seus vídeos com a director, la sèrie

Killer pussy tenen una gran acceptació. Un altre dels grans triomfadors va ser Max Cortés, que presentà a concurs diversos films protagonitzats i dirigits per ell mateix, com ara *El mundo salvaje de Max*. També s'ha pogut veure, en la secció oficial, *Nena dame bakalao*, el primer porno valencià rodat per Sergio Blasco, diferents vídeos molt imaginatius de Narcís Bosch (*Sex meat* i *Làgrimes de esperma*), i les pel·lícules del prolífic Conrad Son, la superproducció del qual, *Khatar*, és una mena de versió X de *Conan el bárbaro*, ambientada en l'edat mitjana.

Durant el Festival de Cinema Eròtic, a més de poder assistir a diferents xous en directe, diversos càstings —on s'intentava descobrir noves promeses—, i a més també de poder presenciar uns quants rodatges de films *hard*, el públic ha pogut gaudir de l'homenatge que es va fer al mestre del porno italià Mario Salieri, les pel·lícules del qual són distribuïdes per l'empresa d'Almassora Negro y Azul. *M. V.*